

 HARLEQUIN[®]

The background of the cover features a man and a woman in a romantic setting. The man, on the right, is shirtless with a white shirt open over his shoulders, looking directly at the camera. The woman, on the left, is seen from behind, wearing a red corset and a white feathered skirt, looking towards the man. They are seated on a dark leather sofa with a white floral patterned cushion.

Sjalooline romaan

Kuidas
edukalt
pattu teha

Triloogia 3. raamat

BRONWYN
SCOTT

Bronwyn Scott
HOW TO SIN SUCCESSFULLY
2012

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le. Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Jana Kuremägi
Korrektor Inna Viires

© 2012 by Nikki Poppen
© 2013 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

M07259013
ISBN 978-9949-25-403-3

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Mu imelisele abikaasale ja toredatele lastele, kes suhtuvad mu kirjutamisgraafikusse suure kannatlikkusega, ning kutsikas Apollole, kes pole sama kannatlik. Armastan teid kõiki.

Autori märkused

Tere tulemast lugema triloogiat parandamatutest võrgutajatest. Pole vahet, kas puutute selle sarjaga kokku esimest korda või olete teinud meiega kaasa kõik seiklused. Iga raamatut on ka omaette hea lugeda. Aga milleks jätta lugemata sarja teistest seksikatest meestest? Kui olete alles meie hulka tulnud, siis annan teile sarjast lühikese ülevaate.

Selle sarja eesmärk on uurida, kuidas kolm teisena sündinud ja kiiret ning lustlikku elu elavat poega muutuvad isikliku või perekonnakriisi tõttu meesteks, kes austavad oma perekonda ja positsiooni. See on tõeline asevalitsusaja uueks loomine.

Esimeses raamatus „Kuidas häbistada daami“ sõlmib Merrick kihlveo, mis seab ühe daami halba valgusse. Teises raamatus „Kuidas hävitada mainet“ peab Ashe leppima isa testamendi tingimustega, et päästa oma krahvkond. Kolmandas raamatus „Kuidas edukalt pattu teha“ saab Riordan ootamatult isaks, kui tema hoole alla antakse kaks väikest last. Nende teed ristuvad Mauraga, kuuenda guvernandiga. Ta võlub ära mõlemad

lapsed... ja Riordani! Aga Maura teab, et peab oma veendumustele truuks jääda soovides sarmikale krahvile vastu panema, juhul kui mehel ei õnnestu teda veenda, et pattu saab teha ka turvaliselt...

Head lugemist!

Bronwyn

Proloog

Mai 1835, London — hooaja ametlik avapidu

Kuulujuttude järgi võis Riordan Barrett naise pelgalt oma pilguga viie meetri pealt orgasmini viia. Lähemalt olid võimalused lõputud, nagu leedi Meachami isuäratava keha lopsakad kurvidki. Riordan asetaskäe kergelt kõnealuse daami seljale ja mõtles teda Somerset House'i hooaja algust märkiva Kuningliku Akadeemia kunstinäitusele kogunenud rahvahulgast läbi juhtides nendele võimalustele.

Leedi Meacham heitis talle ujedapilgu, mis ei jätnud kahtlustki, et naine mõtles sedasama. Riordan teadis, mida leedi Meacham tahab, mida nad kõik tahtsid: ta tahtis, et kuulujutud vastaksid tõeale. Naine soovis kogeda naudinguid, mida ta pidi suutmapakkuda. Riordan tahtis seda samuti, ta tahtis end hetkeks kaotada. Riordan oskas end suurepäraselt naudingutesse uputada. Kaardid, kihlveod, võiduajamised, joomine – talle olid tuttavad kõik džentelmenide tavapärased pahed. Talle polnud võõrad *demi-monde* liiderlikkus ega võõraste meeste abikaasade magamistoad. Tema ja maailma leedi Meachamid teadsid seda

põhjust hästi. „Nauding” oli „põgenemise” sünonüüm, mis ei kõlanud nii meeleheitlikult.

Hooaeg oli alles alanud ja meeleheide võttis juba maad. Millal oli Londoni balle ja kauneid naisi tulvil kevad kaotanud oma sära? Riordan pühkis selle mõtte peast ja manööverdas leedi Meachami Turneri viimase teose ette, mis kujutas möödunud oktoobris aset leidnud ülem- ja alamkoja põlengut. Kui kõik hästi läheb, veedab ta õhtu-pooliku oma voodis vedeldes ja leedi Meachami volüümi-kaid kurve nautides ning unustades.

Riordan kummardus leedi Meachami kõrva juurde ja alustas innukalt mängu. „Pöörake tähelepanu sellele, kuidas Turneri pintslijooned annavad edasi leekide energiat, kuidas tema kollased ja punased toonid annavad edasi tulekahju sulatavat temperatuuri.“ Tema sõrmed silitasid õrnalt naise kätt ja andsid märku, et ta räägib hoopis mingist muust leegist. Leedi Meachami parfüüm täitis Riordani ninasõõrmed oma kalli, raske lõhnaga. Riordan eelistas midagi magusamat või värskemata.

„Te olete, oih, tõmmete alal ekspert,“ pomises leedi Meacham ning painutas oma keha nõnda, et tema rind puudutas diskreetselt ja kutsuvalt Riordani kuuevarrukata.

„Ma olen ekspert päris mitmel alal, leedi Meacham,“ vastas Riordan vaikselt.

„Te võite mind Sarah’ks kutsuda.“ Ta patsutas mänguliselt oma kokku pandud lehvikuga vastu Riordani varrukata. „Te olete nii hästi informeeritud. Ma kohe pean küsima, kas maalite ka ise.“

„Natuke plätserdan.“ Kunagi oli ta maalinud innukalt. Aga millalgi praeguse ja kunagise vahel oli maalimine Riordani suureks kurvastuseks ja üllatuseks tema elu

keskselt kohalt kadunud. Ta ei suutnud meenutada, kuidas see juhtus, ning teadis vaid, et ei maalinud enam.

Leedi Meacham, Sarah, vaatas oma pikkade ripsmete vahelt talle otsa ning naise huulil mängles upsakas naeratus. „Ja mida te siis maalite?“ See vestlus kulges täpselt neile mõlemale soodsas suunas. Riordanil oli juba vastus valmis.

„Akte, Sarah. Ma maalin akte. Mulle on öeldud, et see teeb kõdi.“ Leedi Meacham naeris selle ulaka vihje peale kurguhäälega, see oli viimane kinnitus, et ta on valmis vahetama Somerset House'i kuumaks köetud saali muga-vama, Piccadillyl asuva korteri ja pintslite vastu.

Naise käsi jäi mehe varrukale pikaks ajaks puhkama, andes märku familiaarsusest. „Kas sinus pole tõepoolest kübekestki sündsustunnet?“

Riordan kattis Sarah' kinnastatud käe enda omaga ja tema madal, lõvile omane häälekõmin kostis vaid naise kõrvu. „Kardan, et seda pole mitte kübetki.“

Naise silmad süttisid selle fraasi taga olevate võimuste peale põlema ning tema suudlusvalmitel huultel mängles uje, teadev naeratus. „Minu arvates on see oma-dus meeste juures vastupandamatu.“

Naine oli kõigeiks valmis ega olnud mingi katsumus. See, et naine nii kergesti õnge läks, oli väike pettumus. Aga ta peaks vallutuse üle siiski rohkem elevust tundma, sest kirge on rohkem. Sarah Meacham oli tõepoolest väärt saak. Tema abikaasa oli koos armukesega linnast väljas ja White'sis räägiti, et naine otsib pärast sügisel saadud teist poega oma esimest armukest. Selle peale, kellest saab see armuke, oli pandud kõvasti raha.

Riordan oli tulnud linna just selleks, et võita see kihl-vedu, juhuks kui keegi veel kahtles selles, et tema kehas

pole ühtki sündsast konti. Inimesed ei tohtinud hakata rääkima, et Riordan Barrett hakkab oma võlu kaotama, et tema vend Elliott oli talle viimaks aru pähe pannud. Saatus oli määranud nõnda, et Elliott, pärija, oli hea, väga hea ja Riordan, teisena sündinud poeg, halb, väga halb – tõeline kontrast oma armastatud venna headuse kõrval. Ja siin ta nüüd siis oli – ta oli venna juurest Sussexist vaid põgusalt läbi hüpanud, et tulla varakult linna teise mehe naist võrgutama ja tõestama kõigile, et Riordan Barrett oli just niisugune võllaroom, nagu kuulujutud pajatasid.

Niisugune elu näis väga räpane, kui sellele liiga pikalt mõtlemata jääda või kui liiga vähe juua. Viimase aasta jookkul oli Riordan avastanud, et võtab üha rohkem ja rohkem seda viimast, et hoiduda tegemast esimest. Hõbedane plasku oli tal alati kuuetaskus ja praegu oli ta enda arvates ebameeldivalt kaine.

Riordan sirutas käe plasku järele, kuid teda segas lähenev lakei, kes sammus tema poole hõbedase kandikuga, millel vedeles kinnine ümbrik. “Milord, vabandage, et ma teid segan. Selle teatega, mis teile saabus, on väga kiire.”

Riordan uuris kirja uudishimulikult. Teda ei huvitanud poliitika ega äriasjad, mis oleksid võinud tema tähelepanu vajada. Lühidalt öeldes polnud ta seda sorti mees, keda inimesed oleksid lakei mainitud tulisusega taga otsinud. Riordan murdis pitsati katki ja uuris nelja lühikest rida, mille oli täpse käega kirja pannud nende perekonna jurist Browning. Siis luges ta kirja teist korda, lootes, et see muudab sõnumi vähem jahmatavaks, vähem õudustäratavaks.

“Ma loodan, et need pole halvad uudised,” lausus leedi Meacham, kelle pähklikarva silmad olid murest suured ning andsid aimu, et Riordan on näost valge.